

Den rike mannen og bonden

- et eventyr fra Marokko

Çok uzun zaman önce, çok çok uzakta, büyük ve sessiz bir çölün ortasında, küçük bir Arap kasaba vardı. Bu kasabanın ortasında bir çarşı vardı - insanların alışveriş yapmak için toplandıkları büyük bir pazar yeri. Çarşının binlerce dar sokağı vardı. Her ara sokakta, cennet ve dünya arasındaki her şeyi satın alabileceğiniz binlerce renkli dükkan vardı.

For lenge lenge siden, langt langt borte, midt i en stor og stille ørken, var det en liten arabisk by. Midt i byen var det en basar – en stor markedsplass der folk samlet seg for å handle. Basaren hadde tusenvis av trange gater og smug. I hvert eneste smug og hvert eneste hjørne var det tusenvis av fargerike butikker der man kunne kjøpe alt mellom himmel og jord.

Burada kalabalığın ortasında bir gün yürüyüşe çıkan zengin bir adam vardı. Güzel ve pahalı giysiler giyiyordu; Çin'den uzun ipek bir elbise, İran'dan bir altın zincir ve Hindistan'dan bir elmas yüzük. Zengin adam, burnu havada ve göğsü havada bir tavus kuşu gibi yürürken, uzun paltosunun yerde sürüklenmesine izin verdi.

"Dikkat et, dikkat et!" bağırان biri vardı. Aniden zengin adam, fakir bir çiftçinin hızla kendisine doğru geldiğini gördü. Çiftçi nin üzerinde kirli ve yıpranmış kıyafetler vardı. Sirtında büyük ve ağır bir odun yığını taşıyordu. Çiftçi sırtını bükerek yürürken önündeki insanları göremiyordu.

Kimseye çarpmamak için "dikkat et" diye bağırıyordu. Herkes yol vermişti ona, biri hariç - oda zengin adam idi. "Neden kıyafetleri kırık fakir bir çiftçi için çekileyim?" diye düşündü zengin adam yolun ortasında dururken.

Her inne i folkemengden var det en rik mann som gikk tur. Han hadde på seg fine og dyre klær; en lang silkekåpe fra Kina, gullkjede fra Persia, og diamantring fra India. Den rike mannen gikk som en påfugl, med nesa høyt i været og hevet bryst, mens han lot den lange kåpen dras langs bakken.

«Pass deg, pass deg!» Plutselig så mannen en fattig bonde som kom raskt mot han. Bonden hadde på seg møkkete og slitte klær. På ryggen bar han en stor og tung bunt med fyringsved. Bonden gikk med bøyd rygg og kunne ikke se folk foran seg. Så for å ikke komme bort i noen ropte han: «Pass deg, pass deg!» Alle folk flyttet seg, bortsett fra den rike mannen. «Hvorfor skal jeg flytte meg for en fattig bonde med ødelagte klær?» tenkte rikmannen og stod i veien.

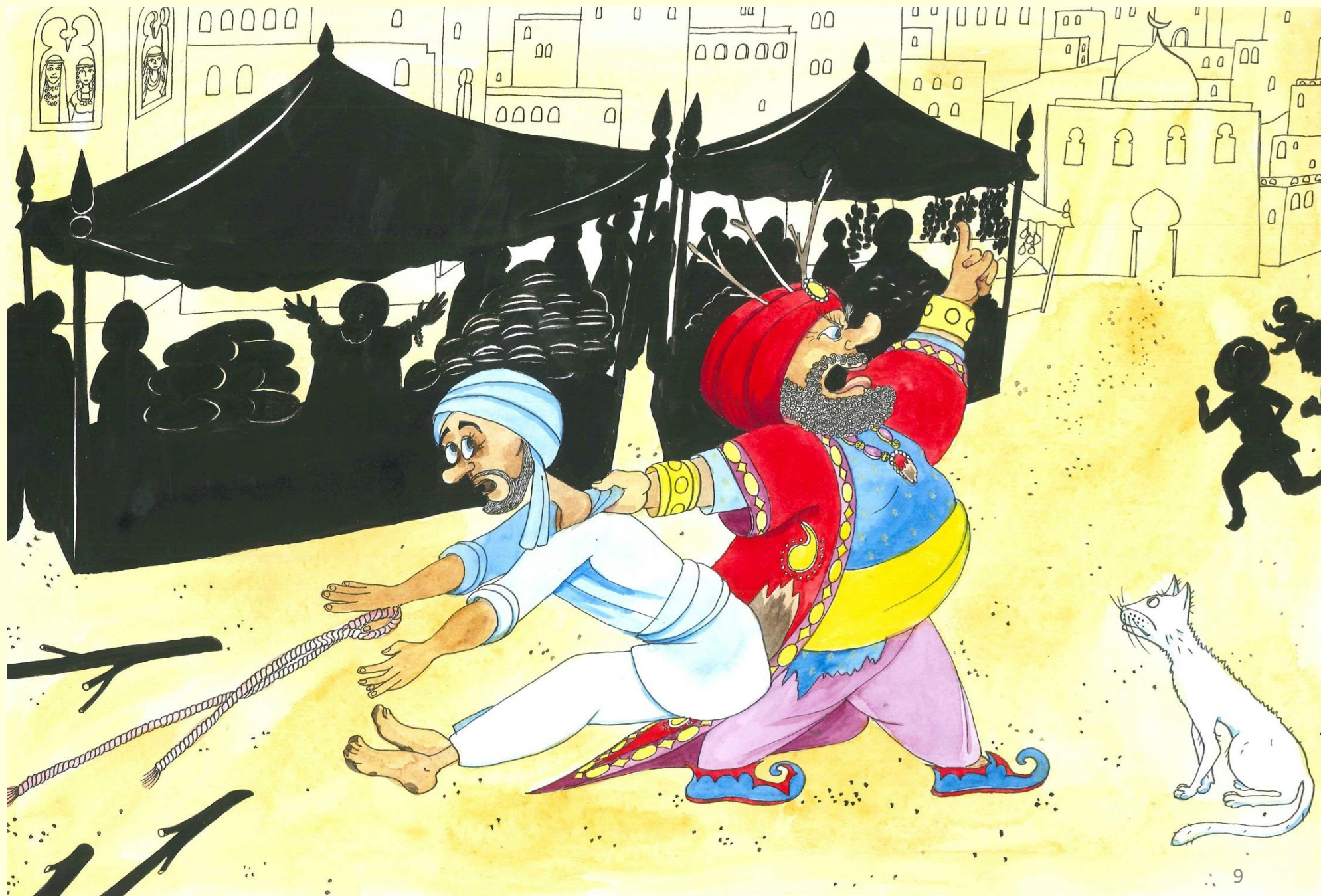
Aniden çiftçi zengin adama çarptı. Zengin adam yere düştü ve odun yığını üzerine yikildi. Zengin adam çamura battı ve güzel kıyafetleri mahvoldu.

Plutselig krasjet bonden med den rike mannen. Rikmannen falt ned og ved-bunten falt over ham. Han ble dynket ned i gjørme og de fine klærne hans ble ødelagt.

"Bunun bedelini ödemelisin!" zengin adam öfkeyle bağırdı. "Benimle gel!" Zengin adam, çiftçinin yakasını tuttu ve onunla birlikte kasaba hakiminin önüne gitti.

Dette skal du betale for!» skrek den rike mannen sint. «Bli med meg!» Rikmannen tok tak i bondens krage og dro ham med seg til byens dommer.

Mahkemedes zengin adam çarşı içinde dolaştığını ve çiftçinin kendisine haber vermediği için kendisine geldiğinde hiçbir şey duymadığını söyledi. "Çiftçi kasıtlı olarak kıyafetlerimi mahvetti" dedi zengin adam.

"Ama çiftçi neden böyle bir şey yapsın?" sordu yargıç.

"Çiftçi beni kıskanıyordu çünkü ondan daha güzel giysilerim var," diye cevapladı zengin adam.

Sonra yargıç çiftçiye sordu: "Zengin adamın kıyafetlerini neden mahvettin?"

Çiftçi kıpırdamadan durdu ve tek kelime etmedi. "Duymadın mı?"

Zengin adamın kıyafetlerini neden mahvettin? "

yargıç tekrarladı. Çiftçi yine hiçbir şey söylemedi. "Tekrar ediyorum, 'Zengin adamın kıyafetlerini neden mahvettin?' dedi yargıç yüksek sesle ve sinirlenerek. Ama yine de çiftçiden tek bir ses çıkmadı.

I retten fortalte den rike mannen at han gikk rundt på basaren og hørte ingen ting da bonden kom mot han, fordi bonden ikke varslet han. «Bonden ødela mine klær med vilje,» sa den rike mannen. «Hvorfor skulle bonden gjøre noe slikt?» spurte dommeren. «Fordi bonden var sjalu på meg som har finere klær enn ham,» svarte rikmannen.

Deretter spurte dommeren bonden: «Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» Bonden stod musestille og sa ikke ett eneste ord. «Hørte du ikke? Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» gjentok dommeren. Bonden sa fortsatt ingenting. «Jeg gjentar: hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» sa dommeren. Men fortsatt kom det ikke et eneste pip fra bonden.

"Evet !!! Evet! Konuşabilir !! Konuşabildiğini biliyorum !! Onu duydum. Yüksek sesle bağırdı: Dikkat edin !! Dikkat et!! Bir çok zaman!" düşünmeden yanıtladı zengin adam.
Sonra yargıç zengin adama döndü ve öfkeyle: "Çiftçinin dilsiz olduğunu görmüyor musun? Konuşamayan birinden size haber vermesini nasıl talep edebilirsiniz? " dedi yargıç.

Da sa dommeren til den rike mannen: «Ser du ikke at bonden er stum? Hvordan kan du kreve fra en som ikke kan snakke at han skal varsle deg?» sa dommeren.

«Åh jo!!! Jo! Han kan snakke!! Jeg vet at han kan snakke!! Jeg hørte ham. Han ropte høyt: Pass deg!! Pass deg!! Mange ganger!», svarte den rike mannen uten å tenke.

Yargıç, zengin adamı yalan söylediği için cezalandırdı. Çiftçiye 1000 altın ödemek zorunda kaldı ve ayrıca çarşıdaki tüm insanların önünde meydanda durup bağırmak zorunda kaldı:

Kendimi beğenmişim ve paylaşmadım

Bu yüzden çamura düştüm

ve yok edildi

benim güzel ve pahalı kumaşım.

Dommeren straffet den rike mannen for å ha løyet. Han måtte betale 1000 gullmynter til bonden og i tillegg måtte han stå på torget foran alle folk på basaren og rope: «Jeg var sjølgod og ville ikke dele. Derfor falt jeg ned i søla og ødela min fine og kostbare klede». Og snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no